

Titel: Kapitel XVII.

Citation: "Kapitel XVII.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e6115.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XVII.

Afhøring af Parter og Parts Ed.

§ 193.

Retten kan efter Modpartens Påstand indkalde en Part til personligt Møde for at besvare Spørgsmål sigtende til Sagens Oplysning. De i §§ 146—152 indeholdte Regler om Vidner finde med de fornødne Lempelser Anvendelse, når sådan Forklaring fordres afgivet.

Enhver Part kan frivillig fremstille sig og begære personlig at afgive sin Forklaring. Dette tilstedes ham i Almindelighed, medmindre Retten anser det for at være uden Nytte i Henseende til Sagens Oplysning. Den Part, der fremstiller sig for at afgive Forklaring, er pligtig at besvare de yderligere Spørgsmål, som Modparten eller Retten måtte gøre ham. Herved ere Reglerne i § 149 anvendelige, dog at de i § 148 nævnte Afstandsbestemmelser ikke fritage Parten for at aflægge Forklaringen for den dømmende Ret. Om Indstævning af Modparten gælde de i K 151,

sidste Stykke givne Regler.

Når en Part afgiver Forklaring i Henhold til nærværende Paragraf finde de i §§ 155, 156, 158—163 og 168, indeholdte Regler Anvendelse med de fornødne Lempelser.

§ 194.

Når en Part, der er tilsagt til Personligt møde, uden oplyst lovligt Forfald udebliver, eller når der ikke svares på de ifølge foregående Paragraf stillede Spørgsmål, eller Svaret ikke har tilstrækkelig Bestemthed, kan Retten fortolke Udeblivelsen, Tavsheden eller Ubestemtheden på den for Modparten gunstigste Måde og navnlig lægge dennes Fremstilling til Grund for Påkendelsen.

Er en efter § 193 afgiven Forklaring usandfærdig, finde Strfl.s §§ 146—148 Anvendelse.

§ 195.

Retten kan efter sit Skøn enten tillade den Part, hvem Bevisbyrden påhviler, at bekræfte fremsatte faktiske Anbringender med Ed, eller pålægge Modparten edelig at benægte imod ham anførte Kendsgærninger.

Eden kan kun angå Kendsgærninger, om hvilke Parten har personlig Kundskab.

Parts Ed kan ikke aflægges af Personer, der i Følge § 165 Nr. 1—3 ikke vilde kunne edfæstes som Vidner.

I Stedet for Parts Ed træder under de i § 164 angivne Betingelser en Forsikring „på Ære og Samvittighed“.

Den, som påberåber sig et Dokument, der angiver sig som udstedt af Modparten, kan forlange, at det i Tilfælde af, at tilstrækkeligt Bevis for, at Dokumentet er ægte eller uægte, ikke findes at være tilvejebragt, pålægges Modparten edeligt at benægte dets Ægthed. En tilsvarende Ret tilkommer den Part, som påberåber sig Indholdet af sin autoriserede og ordentligt førte Handelsbog, medmindre Handelsbog står mod Handelsbog.

Er en Person sigtet af en Kvinde for at være Fader til et af hende født uægte Barn, kan det i Sager om Underholdsbidrag til Barnet eller Bidrag til Barselfærdsndgifter forlanges, at det enten pålægges den Sigtede edeligt at fralægge sig Faderskabet, eller tillades Kvinden, forsåvidt hun er Sagsøger, edeligt at bekræfte sin Sigtelse, alt dog kun såfremt der ikke findes tilvejebragt tilstrækkeligt Bevis for eller mod Sigtelsen.

§ 197.

Parts Ed tilstedes eller pålægges ved en foreløbig Dom (Edsdom), der affattes alternativt, men ikke er eksigibel.

Når Edsdommen er afsagt, bestemmer Retten Sted og Tid for Edens Aflæggelse. Eden aflægges i Reglen for den Ret, der har afsagt Dommen. Dog kan det, hvor Forholdene lægge betydelige Hindringer i Vejen herfor, efter Begæring af den, hvem Ed er pålagt, tillades ham at aflægge Eden for Underretten på det Sted, hvor han bor eller opholder sig. Net kan sættes på den Pågældendes Bopæl, når han på Grund af Sygdom ikke kan forlade samme. Skal Eden aflægges for den Ret, der har afsagt Dommen, berammes et Retsmøde ikke senere end 14 Dage fra Dommens Afsigelse til Edens Aflæggelse. Skal Eden aflægges ved Underretten på det Sted, hvor den Pågældende bor eller opholder sig, bestemmer den Ret, der har afsagt Dommen, en Frist til Edens Aflæggelse, ikke længere end 4 Uger fra Dommens Afsigelse, og udsætter herefter Sagen. Den, hvem Ed er pålagt, har da at henvende sig til Underretten for at få et Møde berammet til Edens Aflæggelse inden den fastsatte Frist, hvorhos han med et Varsel af mindst en Uge har at kalde Modparten til dette Møde. Under særegne Omstændigheder, såsom når en af Parterne bor uden for Riget, knnne såvel de nævnte Frister for Edens Aflæggelse som Varslet til Modparten forlænges ved Beslutning af den Ret, der har afsagt Dommen.

§ 198.

I det til Edens Aflæggelse bestemte Retsmøde skal Eden aflægges, såfremt ikke Sagen udsættes på Grund af anmeldt lovligt Forfald for en af Parterne, uovervindelige Hindringer for Retten og desl. Kan den, hvem Ed er pålagt, på Grund af Omstændigheder, der oplyses efter Edsdommens Afsigelse, ikke aflægge Eden, man dette oplyses for den Net, for hvilken Eden skulde have været aflagt, eller for den Ret, der har afsagt Dommen.

Dersom den, hvem Ed er pålagt, udebliver uden lovligt Forfald, anses han at have nægtet Edens Aflæggelse. Edssagen kan genoptages, når hans Udeblivelse skyldes lovligt Forfald, og han inden 5 Dage begærer det. Bestemmelserne i § 222 finde derved Anvendelse med de fornødne Lempelser. Modpartens Udeblivelse er ingen Hindring for Edens Modtagelse.

Forinden Eden aflægges, kan Retten gøre Parten passende Forestillinger og ved Spørgsmål forvise sig om, at han tilfulde forstår Edstemaet. Finder Retten i Henhold hertil eller på Grund af den Måde, hvorpå Parten udtaler sig om Sagen, eller af andre Grunde Betænkelighed ved at modtage Eden, kan den udsætte Sagen til et følgende Retsmøde eller endog ved en Kendelse nægte at stede ham til Edsaflæggelse. Gores der Indsigelse mod Edsaflæggelsen, og sådan Indsigelse forkastes ved Dommerens Kendelse, bliver det i denne at bestemme, om Kære skal have opsættende Virkning.

De Erklæringer eller Udtalelser af Parten, som have fremkaldt Rettens Betænkelighed ved Edsaflæggelsen, såvelsom de fremsatte Indsigelser mod denne tilføres Retsbogen.

§ 199.

Når Edsen er aflagt, eller når den efter Bestemmelserne i § 198 ikke længer kan aflægges, sluttes Edssagen, og såfremt Edsaflæggelsen har været henlagt til Underretten på det Sted, hvor den Edspligtige bor eller opholder sig, tilstiller vedkommende Part snarest muligt den Ret, der har afsagt

Edsdommen, en Udskrift af Edssagen. Sidstnævnte Ret afgør da, efter, såvidt dertil findes Anledning, at have givet Parterne Lejlighed til at ytre sig, hvilket af de i Edsdommen nævnte Alternativer der skal stå ved Magt, eller om der, hvor den i Edsdommen som Alternativ bestemte Edsaflæggelse ikke kan finde Sted, skal gives en ny Dom. Denne Afgørelse er den endelige Tom i Sagen, og fra den regnes Fuldbyr *delsesfristen samt Ankefristen*.